

2012

Buletin informativ

21 martie

FILIALA JUDEȚEANĂ SIBIU A UAR

BASTIONUL THERESIA, GRĂDINA CU VISE?

De Cristian BLIDARIU

La aproape un an de la inaugurarea oficială, o nouă prezentare a proiectului reabilitării Bastionului Theresia din Timișoara poate părea la prima vedere redundantă, prin prisma nenumăratelor prezentări, fie în paginile revistelor naționale de arhitectură, fie pe simezele expozițiilor de profil. Găzduit luna trecută în mansarda generoasă a corpului central, Festivalul de arhitectură Arhitext – Fluente a distins proiectul curții de onoare cu un premiu la secțiunea amenajări exterioare. Premiul este cu atât mai important cu cât el a venit din partea unui juriu prezidat de Pierre von Meiss, teoretician pe al cărui filon teoretic și poetic arhitectul Marius Miclăuș și-a clădit o mare parte a propriului discurs, atât în spațiul practicii profesionale, cât și în mediul academic. În contextul tematicii noastre, am considerat benefică distanțarea în timp față de momentul „recepției finale”, ea fiind capabilă să pună în lumină relația de compromis între proiect și produs finit, între intenție/concept și realitățile post-utilizării. Încercăm astfel, prin discuția cu arhitectul Marius Miclăuș, să reexaminăm poziționarea actuală a acestui produs de arhitectură, din perspectiva intențiilor și conceptelor ce l-au generat.

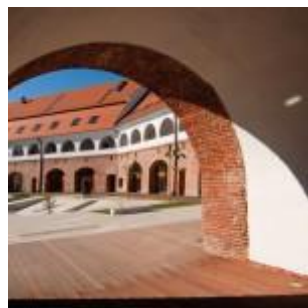

Cristian Blidariu: La începutul anilor 2000, clădirea Bastionului Theresia și, în special, curtea de onoare a acestuia se aflau într-o avansată stare de uzură fizică, oferind un aer trist și prăfuit întregului ansamblu. Deși în anii '90 ansamblul a adăpostit o serie de instituții culturale și de spații muzeale importante pentru oraș – muzeul etnografic, biblioteca județeană, prima librărie de artă din oraș, una din primele și cele mai de succes cafenele artistice ale orașului (ce găzduia săptămânal diverse manifestări și concerte de jazz), ateliere ale Uniunii Artiștilor Plastici, încet, acest aer boem a fost perturbat de o serie de

spații mai puțin adaptate unei clădiri monument istoric. Noii chiriași de la sfârșitul anilor 2000 au parazitat clădirea prin signalistica improprie și instalații aparente, au alterat elementele de fenestrație, tâmplăriile atent desenate la momentul primei restaurări făcute în anii '70 fiind treptat înlocuite și modificate cu altele noi, din aluminiu ori din pvc, necorelate în contextul ansamblului. La un moment dat, curtea de onoare, transformată într-un parcaj banal și neprimitor, adăpostea peste fântâna centrală un expozor improvizat pentru mașinile unui showroom găzduit în corpul sudic. Dincolo de probleme de utilizare însă, clădirea Bastionului a suferit, în

deceniul nouă, o serie de degradări structurale importante, cauzate în mare parte de construcția în vecinătate a clădirii Schelei de Petrol, în special în zona corpului sudic, care, din cauza epuismențelor realizate, s-a tasat suplimentar față de restul ansamblului. O altă problemă sesizată la vremea respectivă a reprezentat-o grădina de pe zidurile bastionului, care, lăsată într-o stare de semi-sălbăticie, a generat în timp o vegetație invazivă, cu rădăcini extinse, ce a penetrat bolțile de zidărie, producând fisuri suplimentare. Sesizând această situație, dar și oportunitatea accesării unor fonduri structurale, ce ar fi permis o intervenție substanțială asupra ansamblului, autoritățile locale au lansat, în anul 2004, un concurs ce avea ca temă găsirea unei soluții de restaurare și reabilitare a acestuia. Proiectul cu care ai câștigat acest concurs se numea „Grădina cu vise”. Ce propunea acest concept față de status quo-ul aceluia moment?

Marius Miclăuș: Conceptul propus de noi în etapa concursului național a fost continuu transformat, însă a rămas în aceeași temă. În termeni simpli, ne-am dorit o intervenție prudentă asupra monumentului, dar repus într-un context nou, contemporan. Părțile „tari” ale proiectului sunt, de fapt, grădina (nerealizată încă) și curtea de onoare – care, la modul cum este configurată, îți permite să percepi zidurile istorice din unghiuri diferite și fragmentat. Aici se cuvine să mărturisesc faptul că ne-am dorit într-un fel să împingem lucrurile către perioada în care trăim, iar nostalgia pentru „ruine” să nu mai fie atât de prezentă. Doream să învingem teama pe care o resimt, eu, cel puțin, în societatea românească, a folosirii spațiului public și a asumării timpului pe care-l trăim. Este evident că aici se pot aduce critici și chiar „le aștept”, dar aceasta a fost, să-i spunem, viziunea.

asupra ansamblului, autoritățile locale au lansat, în anul 2004, un concurs ce avea ca temă găsirea unei soluții de restaurare și reabilitare a acestuia. Proiectul cu care ai câștigat acest concurs se numea „Grădina cu vise”. Ce propunea acest concept față de status quo-ul aceluia moment?

Cititi textul integral în nr 1/2012 al revistei Arhitectura.

Sursa: <http://arhitectura-1906.ro/2012/03/bastionul-theresia-gradina-cu-vise/>

OBSERVATORUL URBAN BUCUREȘTI

ORGANIZAȚIILE DE MEDIU DIN UNGARIA CER MINIȘTRILOR UDMR SĂ NU AVIZEZE PROIECTUL MINIER DE LA ROȘIA MONTANĂ

Preluare de F. Bălțeanu

Participanții la Congresul Național al Organizațiilor de Mediu și de Protecția Naturii din Ungaria, ediția a XXII-a, cer Uniunii Democrate Maghiare din România (UDMR) să ia o atitudine fermă împotriva proiectului minier de la Roșia Montană.

Rezoluția subliniază faptul că proiectul este inacceptabil și atrag atenția UDMR asupra responsabilității acesteia privind decizia finală asupra proiectului minier de la Roșia Montană. Organizațiile de mediu din Ungaria cer ca miniștrii UDMR să refuze avizarea proiectului, atât din punct de vedere politic cât și din motive de specialitate (de mediu, respectiv, culturală). Astfel vor asigura un viitor mai prosper și mai sigur pentru Ungaria și pentru întreaga regiune, arată participanții la congres.

Rezoluția amintește de luările de poziție anterioare ale ICOMOS și Academiei Române, dar și de faptul că ministrul UDMR al culturii a acordat anul trecut descarcarea de sarcină arheologică pentru Masivul Cîrnic, după ce un astfel de act fusese anulat în justiție în 2007.

Congresul s-a desfășurat anul acesta între 15-18 martie la Kiskunhalas, Ungaria.

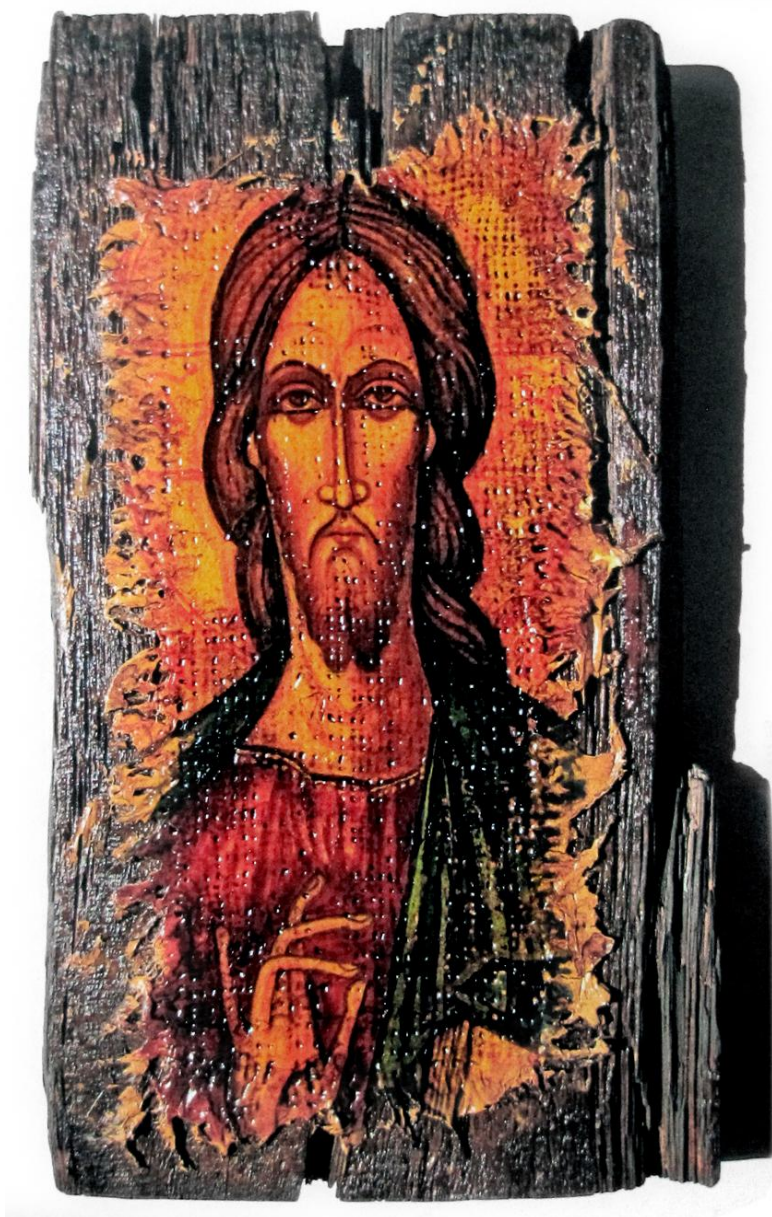
Mai multe informații pe:

<http://www.greendex.ro/index.shtml?apc=riv-n6140>

<http://greenfo.hu/hirek/2012/03/19/a-hazai-zoldek-szerint-elfogadhatatlan-verespatak-elpusztitasa> (pagină web în maghiară)

INVITAȚIE UAR

EXPOZIȚIA "ICOANE PE LEMN" A ARHITECTULUI PETRE STATU

Joi, 5 aprilie, cu incepere de la ora 18.00, sunteti invitati la Centrul de Cultura Arhitecturala din Bucuresti, str. Jean Louis Calderon nr. 48 la vernisajul expozitiei "Icoane pe lemn" a arh. Petre Statu, deschisa in perioada 5 - 15 aprilie.

SPAȚIUL CONSTRUIT

CASA CEAIULUI ÎN CARTIERUL YANGPU DIN SHANGHAI

TRADUCERE SI ADAPTARE: ARH. RALUCA POPA

Casa ceaiului, amplasata in curtea din spate a birourilor **J Archi-Union** a fost construita din elemente refolosite ale fostului acoperis al depozitului. Terenul nu oferea foarte mult spatiu liber, fiind inconjurat de pereti pe trei dintre laturi iar cea de a patra se deschidea catre o zona de vegetatie si un ochi de apa. Spatiul a fost si mai mult ingradit de trunchiul unui copac batran. Designul propus incearca sa obtina armonia prin combinarea spatiului adapostit si a celui deschis, a jocului de forme cu regulile stricte de constructie si alte relatii complicate.

Cladirea reactioneaza la mediul inconjurator al sitului, aranjarea planimetrica este un patruleter care foloseste la maxim spatiul. Acesta a fost impartit in trei parti. O zona publica acoperita a fost amenajata catre curtea cu vegetatie si apa, avand la nivelul parterului o camera de ceai inchisa si o biblioteca la etajul intai. Aici a fost creat un mic balcon cu forma triunghiulara care se intinde si inconjura copacul. Au fost amenajate si alte spatii private precum o zona de

relaxare, o sala de lectură și una de serviciu, aranjate către partea din spate a clădirii. Un spațiu de tranziție plăcut a fost realizat pentru a face legătura între spațiile publice și cele private. Acest spațiu a fost gândit în jurul unei scări cu șase fete, care leagă diferitele funcțiuni între ele. Scara este calea de legătură pe verticală între casa ceaiului și bibliotecă, asigurând o mică curte în apropierea sălii de lectură care pune în valoare copacul existent. Imobilul a fost proiectat să ofere experiențe noi într-un spațiu funcțional. Spațiul liniar se schimbă brusc într-o formă expresivă, care țâșnește din casa ceaiului și se transformă într-un spațiu liniștit destinat bibliotecii.

Volumul are o formă triunghiulară neregulată care este imposibil de perceput numai prin citirea planurilor. Forma contorsionată a fost obținută cu ajutorul unui script în Grasshopper, un algoritm pentru programul Rhino. Cu toate acestea o astfel de formă este greu de transpus în informație cuantificabilă necesară în procesul de construcție. Constrângerile unor lucrări de construcție efectuate manual i-au obligat să găsească soluții care să permită transpunerea în realitate a designului digital. În prima fază au extras scheletul structural care a fost ulterior scanat cu ajutorul unui soft digital. Forma curba a fost recalculată cu ajutorul unor linii care se întretaie; aceste linii au ajuns să formeze o suprafață riglată care umplea golul. Dimensiunea a fost fixată la cea lemnului, astfel ca s-a putut obține un schelet scară 1:1 prin exact aceeași metodă. Cadrul a fost construit printr-o serie de straturi superioare și inferioare, în funcție de secvența de construit.

Turnarea a decurs aproape la fel ca in cazul betonului, avand armaturi care urmareau liniile drepte ale suprafetei riglate. Dupa constructie textura lemnului a ramas imprimata in betonul proaspat decofrat, avand cateva defecte cauzate in principal de procesul de turnare manuala dar care sunt estompate de forma organica impresionanta. Desi exista erori in realizarea cofrajului, a proiectarii si turnarii, combinatia dintre designul digital si munca manuala a oferit oportunitatea studierii avantajelor arhitecturii digitale.

Mai multe informatii gasiti pe: <http://www.e-architect.co.uk>

Sursa: http://www.spatiuconstruit.ro/stire/casa-ceaiului-in-cartierul-yangpu-din-shanghai-object_id=11598

EDUCAȚIA RELIGIOASĂ A COPIILOR

Opinii

De arh. Dorin Boilă

Cu ocazia dezbaterilor din jurul ”problemei” clasei pregătitoare (cum stupid i-a zis cineva - „clasa zero” !), a apărut din nou în atenția publică vechea dispută asupra studiului religiei în școala românească... Disputa și, în reaua tradiție autohtonă, scandalul – este de fapt tinta mafiei ideologice a stângii atee!

Noii pescuitori în apele tulburi ale haosului informational, ale pietei intelectuale debusolate, sunt oameni cărora nu le mai pasă de identitatea lor culturală, deci nici de cea etnică, și se folosesc de cele mai reactionare ideologii lansate în occidentul la fel de debusolat – multiculturalismul, corectitudinea politică, noul păgânism (urmașul falsei religii ”new age”) etc.

Acești indivizi sub-culturali, gata să-și schimbe haina intelectuală după cum bate vântul intereselor pecuniare, vor să devină dictatorii programelor școlare pentru copiii noștri. Și în acest scop au nevoie să elimine adevărata tradiție a românilor, legată organic de credința religioasă creștină, chiar dacă, din constrângeri istorice ale altor dictatori (în Transilvania, evident, austro-ungari), inclusiv sub forma greco-catolicismului.

La această atitudine a-culturală, an-istorică și prozelitist-militantă, avem doar argumente tinând de normalitatea și comuniunea spirituală a unei societăți sănătoase, bazate pe principiile firești ale traiului pornit de la celula familiei, până la comunitatea parohială și la organismul social capabil să susțină o viață fertilă spiritual - într-un sat sau într-un oraș! Nu este traditionalism sau paseism, ci NORMALUL, NATURALUL unui sistem social stabil, fără vârstă ideologică, pe care CREȘTINISMUL l-a perfecționat într-o luptă milenară cu proastele tradiții, cu firea pervertită a omului neascultând de legi aflate deasupra naturii sale prea labile! Privim agresiva

atitudine ateist-apatridă ca un real pericol reactionar, profund decadent și dizolvant social, cu adevărat noul opium pentru popor!

Sigur că tot acum este momentul să analizăm și educarea educatorilor – părintii și familia în general, apoi profesorii, institutorii și preotii! Dar trebuie mereu spus că, la fel ca în toate celelalte aspecte ale educării copiilor mici, primele notiuni de credință, tradiții și rugăciune se deprind în intimitatea familiei! Părintii, bunicii, preotul paroh în vizitele sale mai dese la enoriași, sunt adevărații părinți spirituali ai copiilor de doi, trei și patru ani. Cum spun cele mai bune tratate de puericultură, până la trei ani se formează cele mai stabile deprinderi! Japonezii fac primele exercitii de salvare în caz de cutremur, dar și primele lectii cu instrumente muzicale –cu copii până la vârsta de trei ani! Apoi e mult mai simplu de adăugat deprinderi culturale, sociale, pragmatice...

Așa că, în cadrul clasei pregătitoare din învățământul românesc, este necesar să existe un interval, cel puțin săptămânal, în care copiii să poată veni în contact cu spiritualitatea specifică poporului nostru și materializată în fabulosul corpus de înțelepciune Creștin Ortodoxă!

Ca și în alte domenii, și aici se pot găsi elemente de prezentare intuitivă, proiectii sau prezentări pe calculator, pilde povestite celor mici ca în familie (multii nici nu mai au contact cu bunicii lor, ca să aibă această bucurie) și, evident, deplasări la bisericile din cartier.

S-a demonstrat că pregătirea, de la cea mai fragedă vârstă, pentru receptarea ritualului religios și înțelegerea calendarului evenimentelor spirituale de peste an, ajută pe tineri să treacă mai ușor peste greutățile adolescenței și ale vieții, în general, și le oferă o perspectivă corectă asupra relațiilor inter-umane. În schimb, s-a constatat că, în comunitățile formate din adulți care nu au avut contact în copilărie cu viața religioasă, se întâlnesc cele mai mari probleme de inserție socială, cele mai frecvente depresii și suferințe personale, tratate în final doar cu medicamente toxice, fără căldură sufletească și asistență spirituală adecvată...

Cred că stă în puterea noastră să construim această strategie de învățare, care să ducă, peste ani, la apariția unor generații de tineri stabili emoțional, cu generoasă inserție socială și poftă de viață, ce să ne ajute pe toți, care trecem spre vârstele mature, să avem alături concetățeni de nădejde!

Sursa: <http://www.turnulsfatului.ro/13899/educatia-religioasa-a-copiilor.html?sst=>

EVENIMENT

BALUL ARHITECTILOR 2012

Momente cheie:

I. Conferința profesională UN ALT FEL DE ARHITECT – ALTĂ ABORDARE A SPATIULUI PUBLIC

II. Balul Arhitecților propriu zis

[illegible]

I.CONFERINȚA PROFESIONALĂ UN ALT FEL DE ARHITECT – ALTĂ
ABORDARE A SPAȚIULUI PUBLIC (17 MARTIE 2012, ORELE 10.30 –
15.00 – THE ARK – BURSA MĂRFURILOR CREATIVE).

1.,„Temporary city” – Proiectele temporare si spațiile publice în lume.

Key – note speaker: arh. Peter BISHOP, presedintele Architecture Centre Network din Marea Britanie.

De la stânga la dreapta: Arh. Șerban ȚIGĂNAȘ, arh. Teodor FROLU și arh. Peter BISHOP

2. Identitatea si funcțiunea publică a trei spații publice centrale din Bucuresti: Piața Victoriei, Piața Universității, Piața Unirii.

- Introducere de arh. Teodor FROLU;
- analiza istorică asupra celor trei spații publice - Adrian MAJURU, istoric; cum se văd cele 3 spații publice în ochii documentariștilo Ana VLAD și Adrian VOICU;
- studiu de mobilitate pentru cele 3 piețe publice - arh. Abdul ESENGHIUL.

Ist. Adrian MAJURU

3. Ce fel de arhitect așteaptă cartierele istorice? – prezentare susținută de arh.Șerban STURDZA.

Invitat: Stelian TANASE, scriitor

arh. Șerban STURDZA.

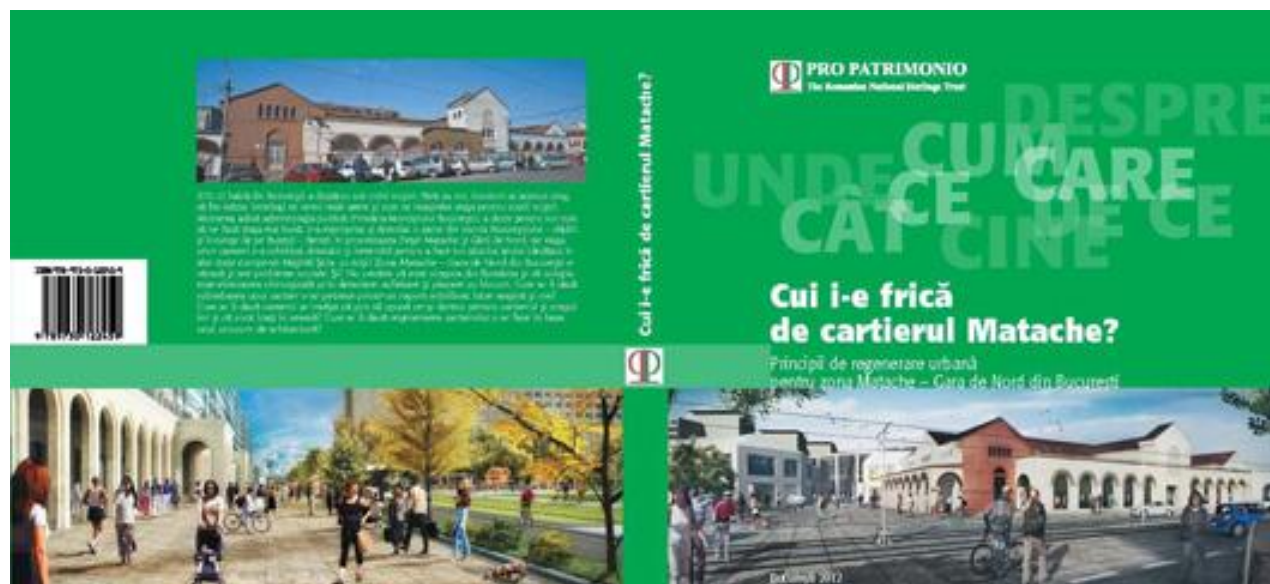
Stelian TANASE

4. Lansare de carte: Cui i-e frică de cartierul Matache? Principii de regenerare urbană pentru zona Matache – Gara de Nord din București

La sfârșitul anului 2010, Primăria Municipiului București a decis începerea lucrărilor pentru Diametrala Nord-Sud, având la bază Planul Urbanistic Zonal pentru Diametrala Buzești-Berzei-Uranus. Demolările au retrezit amintiri dureroase bucureștenilor, mai ales prin modul în care au fost puse în aplicare (executate noaptea, fără desfacerea pieselor valoroase și refolosirea acestora sau a materialelor, cu evacuări de populație în plină iarnă etc.).

PUZ-ul este nesustenabil și anacronic, cu premise și priorități false, care ignoră realitatea complexă a vieții și locuirii în cartier. Premisele aflate la baza proiectului sunt fluentizarea și creșterea traficului auto de tranzit, fără analiza consecințelor asupra mobilității în ansamblu și asupra vieții din cartier. Acestea nu reprezintă interesul public și contravin politicilor urbane sustenabile, pe care România și le-a asumat prin documente internaționale.

Cartea de față arată, la inițiativa unor specialiști grupați ad-hoc sub numele de Arhitecții Voluntari, cum ar putea fi regenerată urban o zonă cu probleme (zona Matache – Gara de Nord), ținând cont de identitatea locului și de resursa locală principală, cea umană. Un element central este păstrarea, reabilitarea și refuncționalizarea Halei Matache Măcelaru, monument istoric, în scop comercial.

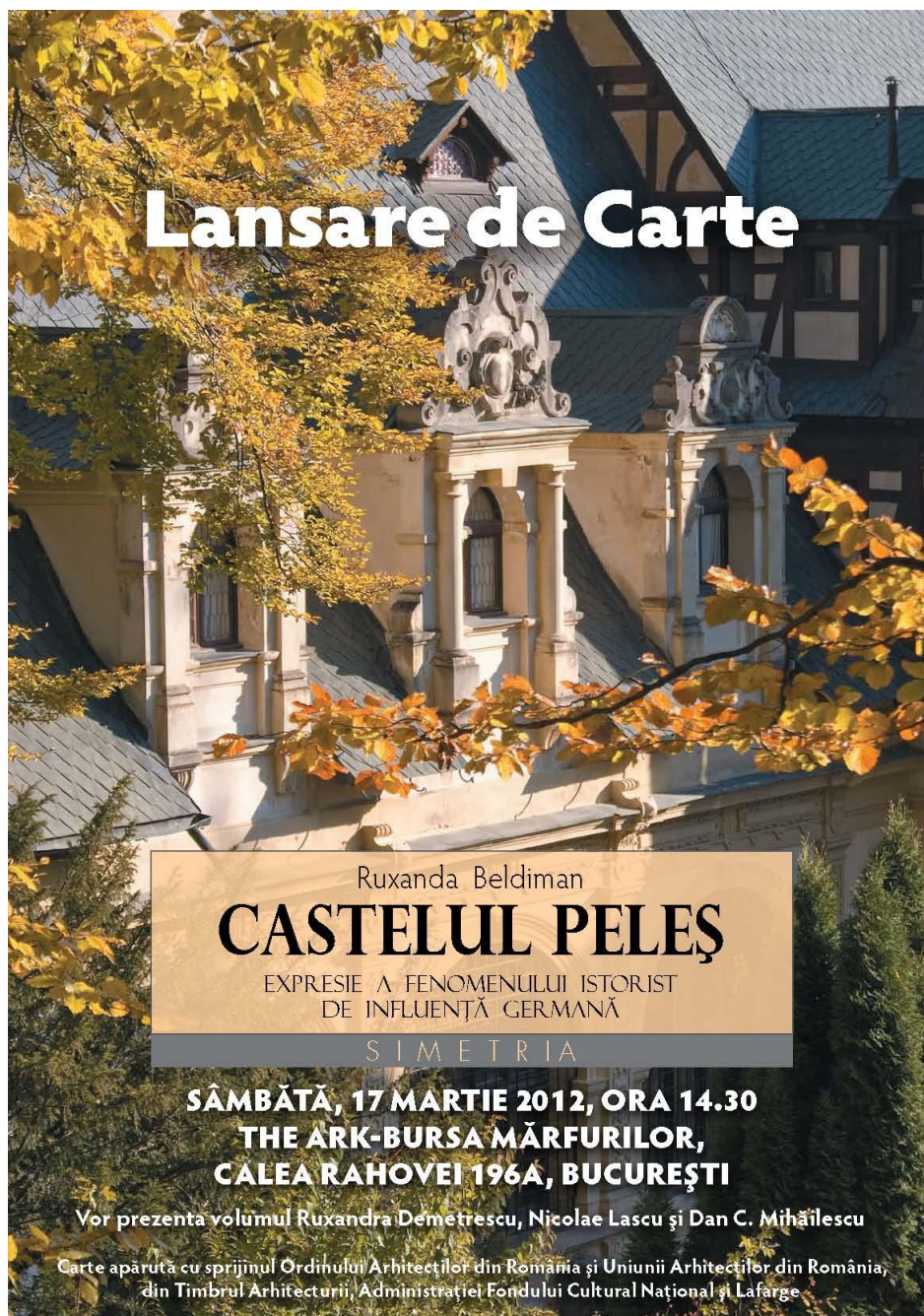

5. Lansare de carte: Castelul Peles. Expresie a fenomenului istorist de influență germană, autor Ruxandra Beldiman, editura SIMETRIA.

Monografia de arhitectura reprezintă, în primul rând, o lucrare de cercetare, care valorifică materiale inedite de arhivă-documente, planuri din anii 1873-1914 create de arhitecții Wilhelm von Doderer (1825-1900), Johannes Schulz (1845-1920) și Carel Liman (1845-1929), fotografii de epocă, stabilește etape și pune în discuție intervențiile fiecărui arhitect în parte în devenirea istorică a castelului.

Se propune, de asemenea, o integrare a reședinței regale de la Sinaia în contextul reședințelor regale germane din epocă. Lucrarea aduce contribuții și în capitolul care tratează teme precum istorismul de expresie germană în arhitectura, fenomen arhitectural artistic caruia Castelul Peles îi se circumscrie.

Profilul de colecționar și connaisseur al regelui Carol I este pus în evidență și prin accentul pus pe colecțiile regale și amplasamentul acestora în reședință.

II.BALUL ARHITECȚILOR 2012

Arh. Șerban ȚIGĂNAȘ, președinte OAR

Artiști invitați:

Razvan Mazilu – dans contemporan.

Proiectul muzical R.O.A.

Interpretul popular prof. Grigore Leșe, acompaniat de Taraful de la Gorj.

Grigore Leșe și invitatul său din Orient

Vedere de ansamblu Palatul Snagov

Arh. Pavel POPESCU și arh. Gelu TUDORACHE

Arh. Mircea ȚIBULEAC alături de arh. Angela KOVACS și arh. Silvia OOSTVEEN